03/05/2021

Εκοιμήθη ο π. Σπυρίδων Στατήρης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Η Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας, με βαθιά κατά άνθρωπον συγκίνηση, αναγγέλλει την εκδημία προς Κύριον του πρωτοπρεσβυτέρου Σπυρίδωνος Στατήρη, εφημερίου του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου Μεσογγής, ο οποίος στις 5 το πρωί της Κυριακής του Πάσχα έφυγε για τον ουρανό. Η εξόδιος ακολουθία θα γίνει σήμερα στις 5 το απόγευμα (της Δευτέρας της Διακαινησίμου), 3 Μαΐου 2021, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου.

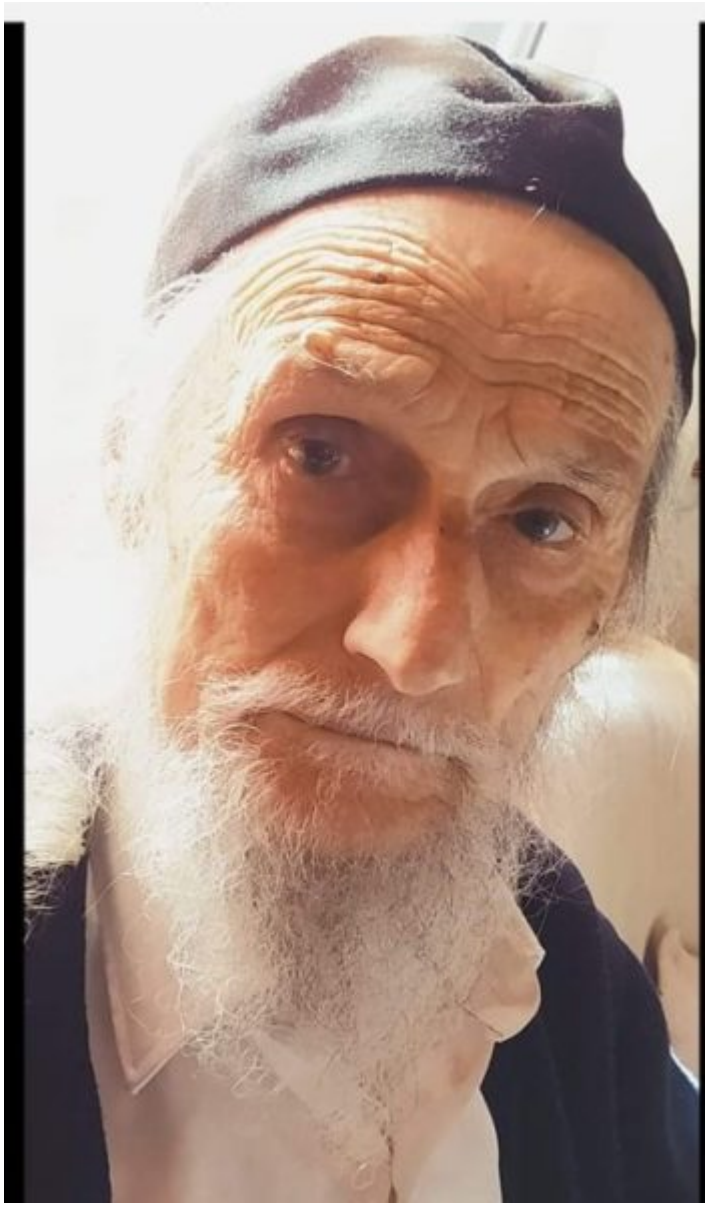

Παραθέτουμε ένα σύντομο βιογραφικό του αγαπητού σε όλους «Παπασπύρου», το οποίο επιμελήθηκε ο υιός του Ιωάννης.

Ο Πρωτ. Σπυρίδων Στατήρης γεννήθηκε στις 28 Μαρτίου 1934 στην Μεσογγή της Κέρκυρας, από πτωχούς και ευλαβείς γονείς, τον Ιωάννη (ψαρά στο επάγγελμα) και την Δημητρούλα. Σε ηλικία 14 ετών ορφάνεψε από τον πατέρα του και έμεινε προστάτης της σχεδόν τυφλής και ανίκανης προς σοβαράν εργασία μητέρας του και της γηραιάς θείας του Ειρήνης. Ο πατέρας του, πριν το θάνατό του, του έδωσε την εξής ευχή: «παιδί μου, να αφήσεις την θάλασσα και να ακολουθήσεις την Εκκλησία». Καθώς δεν διέθεταν καθόλου περιουσία, ούτε καν δική τους οικία, ο Σπύρος, για να βιοποριστούν, πωλούσε στα κοντινά χωριά ψάρια, τα οποία μετέφερε στο κεφάλι του, σε κοφίνι. Πιθανότατα αυτό να αποτέλεσε την αιτία των ισχυρών ημικρανιών, οι οποίες τον ταλαιπώρησαν μέχρι την ηλικία των 60 ετών.

Λόγω της φτώχειας, των στερήσεων και των κακουχιών, σε ηλικία 17 ετών ασθένησε από φυματίωση και δις νοσηλεύτηκε στο Νοσοκομείο «Σωτηρία» των Αθηνών.

Η ορφάνια, η ασθένεια και η φτώχεια έκτισαν εντός του ταπείνωση και ισχυρότατη εμπιστοσύνη στον Θεό Πατέρα και Αγάπη στον Χριστό μας, την Παναγία μας και τους Αγίους της Εκκλησίας μας. Πράγματι στην ζωή του ο Θεός έστειλε πολλούς καλούς Σαμαρείτες, που του συμπαραστάθηκαν με πολλούς τρόπους, σε κάθε στιγμή του βίου του.

Τον ζήλο του προς τα θεία και ιερά γράμματα έλαβε, πλην της ευχής του πατρός τους και εκ του εξής γεγονότος. Ο πάππος του, Σπυρίδων, σε ηλικία περίπου 14 ετών τον απέστειλε σε ξένη οικία για να κλέψει καπνό και να του τον προσπορίσει. Πλην όμως ο μικρός Σπύρος επειδή δεν βρήκε καπνό, άρπαξε ό, τι βρήκε πρόχειρα – μια Καινή Διαθήκη χωρίς εξώφυλλο. Όταν το άνοιξε για να διαβάσει, η πρώτη φράση που διάβασε ήταν το εξής απόσπασμα από την προς Ρωμαίους (ΙΓ’, 12-13) επιστολή του Αποστόλου Παύλου « η νυξ προέκοψε, η δε ημέρα ήγγικε, αποθώμεθα ουν τα έργα του σκότους και ενδυσώμεθα τα όπλα του φωτός…». Τα λόγια αυτά, παρότι μικρό παιδί, τα έβαλε βαθιά μέσα του και τα επεξεργάστηκε εσωτερικά, ώστε στην συνέχεια να αποφύγει πολλές κακοτοπιές στην πορεία της ζωής του.

Ακολούθως, χωρίς να έχει τελειώσει το Δημοτικό Σχολείο, λόγω του πολέμου και της κατοχής, άρχισε να μελετά με ζήλο το Ευαγγέλιο και όποιο βίο Αγίου ή φυλλάδιο έβρισκε, τα οποία αναζητούσε με μεγάλο ζήλο. Στους ελαιώνες της Μεσογγής στήνονταν επί πολλά έτη οι κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως, επί Μακαριστού Μητροπολίτου Κερκύρας Μεθοδίου Κοντοστάνου, την ευκαιρία αυτή δεν είχε αφήσει ο νεαρός Σπυρίδων, ο οποίος παρακολουθούσε από κοντά, κάθε δραστηριότητα: τις υπαίθριες προσευχές και λειτουργίες, τις ομιλίες. Εκεί μεταξύ άλλων γνώρισε και τους μακαριστούς θεολόγους Αριστείδη Τσιλιμπάρη και Νικόλαο Λευθεριώτη.

Όλα τα ανωτέρω εξέθρεψαν εντός του τον ιερό πόθο να γίνει ιερέας του Κυρίου, πλην οι γραμματικές του γνώσεις δεν του επέτρεπαν να πραγματοποιήσει τον πόθο του. Μετά την ανάρρωσή του και την ενδυνάμωση της πίστης του, με την ευχή του πνευματικού του Πρωτοπρεσβύτερου πατρός Γρηγορίου Μαυρομμάτη, γύριζε στα χωριά της Νότιας Κέρκυρας και σε εορτές, έψελνε και κήρυττε εντός και εκτός εκκλησίας τον λόγο του Ευαγγελίου.

Μετά από πολλή προσευχή το έτος 1965 γνώρισε και νυμφεύθηκε την σύζυγό του Θεοδώρα, με την οποία απέκτησε τρία τέκνα την Ειρήνη (1966 – σύζυγος της ο

Λάμπρος), τον Ιωάννη (1969 με σύζυγο την Ειρήνη) και την Δημητρούλα (1972 με σύζυγο τον Αναστάσιο) και εξ αυτών επτά εγγόνια και ένα δισέγγονο.

Μεγάλη πνευματική ενίσχυση έλαβε από τον διδάσκαλο Στέφανο Κοντοστάνο, ο οποίος αφού διορίστηκε και παρέμεινε στην Μεσογγή πολλά έτη, έπεισε τον Σπυρίδωνα να τελειώσει το νυκτερινό Δημοτικό Σχολείο και τον κατάρτισε εισέτι στην ψαλτική τέχνη και τα θεία γράμματα. Μετά την εκδημία του πνευματικού του πατρός Γρηγορίου Μαυρομμάτη, πορεύθηκε με την καθοδήγηση του μακαριστού και φίλτατου πατέρα Γεωργίου Δημουλή. Κατά το έτος 1976 ο μακαριστός Μητροπολίτης Πολύκαρπος ίδρυσε Ιερατική Σχολή στην Κέρκυρα, την οποία μετά από ένθερμη παρότρυνση του δασκάλου Στέφανου Κοντοστάνου, παρακολούθησε ο Σπυρίδων, ο οποίος είχε επιφυλάξεις για την δύναμή του να υπηρετήσει τα Θεία, λόγω των ημικρανιών από τις οποίες έπασχε.

Ο Σπυρίδων χειροτονήθηκε Διάκονος στις 17 Δεκεμβρίου 1976 (ανήμερα Αγίου Διονυσίου) στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Πόλεως και στις 20 Δεκεμβρίου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίας Θεοδώρας. Μετά την χειροτονία του τοποθετήθηκε εφημέριος στις ενορίες τριών Χωριών Κοιμήσεως Υ.Θ. Μοραΐτικων, Αγίου Νεκταρίου Μεσογγής και Γενέσεως Υ.Θ. Σπηλαίου.

Το έτος 1985 ο μακαριστός μητροπολίτης Τιμόθεος του ανέθεσε το λειτούργημα της πνευματικής πατρότητος.

Το έτος 2004 ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος τον χειροθέτησε σε Πρωτοπρεσβύτερο.

Κατά το έτος 2011 ο π. Σπυρίδων βγήκε στην σύνταξη, συνέχισε όμως όσο του επέτρεπαν οι φυσικές δυνάμεις να ιερουργεί, αλλά κυρίως το έργο της πνευματικής πατρότητας σε πλήθος πνευματικών τέκνων τα οποία δίπλα του έβρισκαν παρηγορία. Αξιοσημείωτο είναι το έργο των συνάξεων που τελούσε με την βοήθεια ευλαβών χριστιανών και την ευλογία του Επισκόπου του, επί εικοσαετίας τουλάχιστον στον Άγιο Νεκτάριο. Με το έργο αυτό στήριξε πολλούς νέους και οικογένειες.